

Sygn. akt IX W 3265/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. R. G.

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013r., 9 grudnia 2013r., 13 i 20 stycznia 2014r. sprawy

W. P. (1)

s. H. i Z. z domu J.

ur. (...) w D.

obwinionego o to,

w dniu 25 lipca 2013r. od godz. 6:25 do godz. 6:50 na odcinku drogi O. ul. (...) w kierunku msc. K. kier. Sam. ciężarowym m-ki M. o nr rej (...) wraz z naczepą m-ki W. o nr rej (...) nie zabezpieczył w należyty sposób przewożonego ładunku w wyniku czego przewożony ładunek wysypał się ze skrzyni ładunkowej na jezdnię, zanieczyszczając ją, po czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych uczestników ruchu, w ten sposób iż:

1. w dniu 25 lipca 2013r. w godz. 6:40 w O. ul. (...) kier. sam. m-ki A. (...) o nr rej. (...) wjeżdżając na zanieczyszczoną jezdnię utracił panowanie nad kierowanym pojazdem i najechał na pojazd poprzedzający m-ki R. (...) o nr rej. (...), powodując jego uszkodzenie

2. w dniu 25 lipca 2013r. w godz. 6:42 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kier. sam. m-ki O. (...) o nr rej. (...) wjeżdżając na zanieczyszczoną jezdnię utracił panowanie nad kierowanym pojazdem i najechał na pojazd poprzedzający m-ki M. (...) o nr rej. (...), powodując jego uszkodzenie

3. w dniu 25 lipca w godz. 6:50 na drodze (...) w kierunku msc. K. kier. sam. m-ki R. (...) o nr rej. (...) wjeżdżając na zanieczyszczoną jezdnię utraciła panowanie nad kierowanym pojazdem, zjechał na lewe pobocze, po czym wjechał do przydrożnego rowu wywracając pojazd, powodując jego uszkodzenie

- tj. za wykroczenie z art. 91 kw, art. 86 § 1 kw w zw. z art. 61 ust. 5 Prawa o Ruchu Drogowym oraz art. 3 Prawo o Ruchu Drogowym.

ORZEKA:

I. **obwinionego W. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 91kw i art. 86§1kw w zw z art. 9 § 1 kw skazuje go, zaś na podstawie art. 91kw i art. 86§1kw w zw z art. 9§2kw wymierza mu **karę 2000 (dwóch tysięcy) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 200 (dwieście) złotych, zwalnia obwinionego od kosztów opinii biegłego.**

Uzasadnienie w sprawie IX W 3265/14

UZASADNIENIE

Obwiniony **W. P. (1)** zamieszkuje w D.. Pracuje jako kierowca pojazdów ciężarowych w firmie (...) z siedzibą w W.. W przeszłości karany był za wykroczenia w ruchu drogowym k. 110-112

W dniu 25 lipca 2013 r. obwiniony W. P. o godz. 5:00 odebrał ładunek z Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) w M.. Ładunek miał dostarczyć do firmy (...) w W.. Obwiniony kierował pojazdem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) wraz z naczepą W. o nr rej. (...). Obwiniony W. P. w nienależyty sposób zabezpieczył przewożony ładunek w wyniku czego ok. godz. 06:25 na skrzyżowaniu z sygnalizacją świetlną ul. (...) z ul. (...) podczas hamowania przed sygnalizatorem ładunek wylał się z naczepy zalewając zbiornik paliwa i kabinę kierowcy oraz zanieczyszczając jezdnię. Obwiniony włączył wycieraczki czyszcząc szybę i wykonując połączenie telefoniczne odjechał ul. (...) w kierunku wyjazdu O. zanieczyszczając na dalszym odcinku ul. (...). Nie podjął żadnych działań mających na celu ograniczenie wypadania przewożonej substancji. Po minięciu rzeki Ł. skręcił w stronę miejscowości K. zanieczyszczając jezdnię, gdyż ładunek nadal był nienależycie zabezpieczony i wylewał się z naczepy.

Ładunek, który zanieczyścił jezdnię miał postać brunatnej, śliskiej mazi o intensywnym, nieprzyjemnym zapachu. Poprzez nienależyte zabezpieczenie ładunku i zanieczyszczenie tłustą substancją jezdni kierowcy tracili panowanie nad pojazdami, które ślizgały się po jezdni, hamowanie było znacznie utrudnione, miejscami nawet niemożliwe. W tym dniu jezdnia była mokra, były niewielkie opady deszczu.

W wyniku zanieczyszczenia jezdni na trasie przejazdu pojazdu obwinionego doszło do co najmniej trzech zdarzeń drogowych. O godz. 06:40 na ul. (...) w O. T. S. kierujący samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) wjeżdżając na zanieczyszczoną jezdnię utracił panowanie nad kierowanym pojazdem i najechał na pojazd poprzedzający marki R. (...) o nr rej. (...) kierowany przez A. S. (1), powodując jego uszkodzenie.

Następnie o godz. 06:42 na skrzyżowaniu ul. (...)z ul. (...)kierując samochodem marki O. (...)o nr rej. (...)wjeżdżając na zanieczyszczoną jezdnię utraciła panowanie nad kierowanym pojazdem i najechała na pojazd poprzedzający marki M. (...)o nr rej. (...)kierowany przez K. J. (1), powodując jego uszkodzenie.

Ponadto o godz. 06:50 na drodze nr (...) w kierunku miejscowości K. J. Z. (1) kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) wjeżdżając na zanieczyszczoną jezdnię utraciła panowanie nad kierowanym pojazdem, zjechała na lewe pobocze po czym wjechała do przydrożnego rowu wywracając pojazd, powodując jego uszkodzenie. Pokrzywdzona J. Z. w wyniku zdarzenia doznała powierzchownego urazu kręgosłupa szyjnego. Jadące z nią roczne dziecko również przewieziono do szpitala, gdzie po badaniach stwierdzono jedynie ogólne potłuczenia.

Straż Pożarna oczyściła drogę nr (...) oraz ul. (...).

(dowód: notatka urzędowa k. 17, k. 21, k. 25, szkic miejsca zdarzenia k. 18, k. 22, k. 26, protokół oględzin pojazdu R. (...) o nr rej. (...) k. 19, protokół oględzin pojazdu marki A. o nr rej. (...) k. 23, protokół oględzin pojazdu marki R. o nr rej. (...) k. 24, protokół oględzin pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) k. 27, protokół oględzin pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) k. 28, zdjęcia uszkodzeń pojazdu O. (...) o nr rej. (...) k. 29-31, płyta CD-R z nagraniem telefonicznym zgłoszenia k. 40, płyta CD-R z nagraniem monitoringu ze Szpitala MSWiA k. 46, wydruk z monitoringu k. 89-94, kopia wypisu z licencji i zaświadczenia na przewozy drogowe k. 53, ubezpieczenie OC k. 54, dokumenty pojazdu M. o nr rej. (...) k. 57-66, wydruk z monitoringu k. 89-94, karta kierowcy k. 99, dokument „wz” k. 100, k. 173, płyta CD-R z wydrukiem z tachografu pojazdu M. o nr rej. (...) k. 101, próbka przewożonego ładunku k. 102, płyta CD-R ze zdjęciami k. 105, dokumentacja lekarska J. Z. k. 139-140, k. 143-150, opinia biegłego A. T. k. 162, informacja ze zdarzenia k. 141, k. 165,

k. 166-167, zeznania A. S. k. 127v., zeznania K. J. k. 127v., zeznania J. M. k. 127v., zeznania J. Z. k. 127v., zeznania R. N. k. 127v., zeznania E. K. k. 85v.-86, k. 128, zeznania M. B. k. 128, zeznania R. W. k. 159, zeznania A. B. k. 159, zeznania G. K. k. 159, zeznania Ł. J. k. 159v., zeznania P. P. k. 174)

Wobec powyższego W. P. (1) został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 91 kw i art. 86 § 1 kw w z art. 61 ust. 5 i art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Obwiniony przyznał, że w dniu 25.07.2013 r. kierował pojazdem marki M. i poruszał się trasą wskazaną we wniosku o ukaranie. Obwiniony konsekwentnie wskazywał, iż ładunek był prawidłowo zabezpieczony i nie zanieczyszczał jezdni. Podkreślił, że jego pojazd był ważony po dotarciu do (...) w W. i waga nie wykazała, żadnych ubytków dotyczących wagi przewożonego ładunku.

Sąd podzielił wyjaśnienia obwinionego jedynie w części w jakiej potwierdził, że około godz. 06:25 do 06:50 przejeżdżał przez O. ul. (...) w kierunku miejscowości K.. W ocenie Sądu nie sposób jednak podzielić wyjaśnień obwinionego w pozostałej części dotyczącej właściwego zabezpieczenia przewożonego ładunku, bowiem pozostają one w oczywistej sprzeczności z pozostałym, dość obszernie zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznaniami świadków, nagraniami monitoring i zdjęciami.

Warto w tym miejscu powołać ugruntowany w orzecznictwie pogląd, że ustalenia faktycznie nie zawsze muszą bezpośrednio wynikać z konkretnych dowodów. Mogą one także wypływać z nieodpartej logiki sytuacji stwierdzonej konkretnymi dowodami, jeżeli owa sytuacja jest tego rodzaju, że stanowi oczywistą przesłankę, na której podstawie doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, iż dane okoliczności faktyczne istotnie wystąpiły (vide: wyrok SN z dnia 4.10.1973 r., III KR 243/73, OSNKW 1974/33).

Wskazać przy tym należy konsekwentne zeznania E. K. (2), która znajdując się na ul. (...) widziała jak podczas hamowania z naczepy pojazdu, którym kierował obwiniony wylał się na jezdnię przywożony ładunek. Świadek podczas rozprawy jednoznacznie wskazała, że to właśnie obwiniony był kierowcą pojazdu, który zanieczyścił jezdnię. E. K. podkreśliła, że od razu zawiadomiła o zdarzeniu Policję, ponieważ zauważyła, że kierowcy ślizgają się na zanieczyszczonej jezdni i tracą panowanie nad kierowanymi pojazdami. Ponadto zbulwersowało ją zachowanie kierowcy, który nie zareagował na rozlanie ładunku, włączył jedynie wycieraczki oczyszczając szybę pojazdu i wykonując rozmowę telefoniczną odjechał w kierunku wyjazdu z O.. E. K. po okazaniu zdjęć pojazdu obwinionego również potwierdziła, iż to ładunek spadający z tego pojazdu zanieczyścił jezdnię. Przyznała, że z uwagi na odjazd pojazdu podczas zgłoszenia telefonicznego mogła pomylić numer rejestracyjny, jednak jest pewna, że był to pojazd należący do firmy (...) i kierował nim właśnie obwiniony, ponieważ przechodziła obok tego pojazdu.

Sąd w pełni podzielił powyższe zeznania, ponieważ są jasne, pełne i spójne oraz korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Treść zeznań E. K. znajduje potwierdzenie w nagraniu zgłoszenia zdarzenia z K.. Świadek podczas rozmowy opisała zdarzenie i wskazała pojazd, który zgubił ładunek. Podczas rozmowy podkreśliła, iż zgubiony ładunek spowodował śliskość jezdni, przez którą kierowcy nie mogli zapanować nad prowadzonymi pojazdami.

Okoliczność iż to właśnie na pojeździe kierowanym przez obwinionego był niewłaściwie zabezpieczony ładunek potwierdza nagranie z monitoringu przy szpitalu MSWiA w O.. Na nagraniu z kamery umieszczonej przy bramie wjazdowej bliżej ul. (...) o godz. 06:27:10 widać jadący ul. (...) w kierunku wyjazdu z O. samochód marki M. z kabiną w kolorze niebieskim, srebrną naczepą z napisem W.. Z naczepy pojazdu w górnej części wydobywa się ładunek i spada na zbiornik paliwa w konsekwencji na jezdnię. Ponadto na nagraniu z drugiej kamery umieszczonej przy drugiej bramie wjazdowej od strony ul. (...) o godz. 06:27:18 widać jak z tego samego pojazdu nadal wypada ładunek. Po obejrzeniu poklatkowym można zauważyć, że jezdni przed przejazdem samochodu jest czysta, zaś za samochodem jest zanieczyszczona substancją wypadającą z naczepy. Widoczne jest to również na wydrukach z nagrania. Uwagę Sądu nie umknął fakt, iż na nagraniach nie widać numerów rejestracyjnych pojazdu, jednak biorąc pod uwagę

okoliczności zdarzenia, czas wystąpienia kolizji oraz zgłoszenie E. K. Sąd nie miał wątpliwości, iż pojazdem widocznym na nagraniach jest samochód, którym kierował obwiniony.

Fakt zanieczyszczenia jezdni i spowodowane tym utrudnienia, które w efekcie doprowadziły do kolizji pojazdów potwierdzają także zeznania A. S., K. J., J. M., R. N. oraz J. Z.. Wskazani świadkowie zeznali, że z uwagi na zanieczyszczenia jezdni była bardzo śliska. K. J. podkreślił, że nawet mimo niewielkiej prędkości z jaką się poruszał nie udało mu się skutecznie zahamować, a przy podjęciu tego manewru w jego samochodzie uruchomił się system (...). J. M. wskazała, że hamulce w jej samochodzie nie reagowały i po kolizji choć jechała jeszcze wolniej hamulce słabo reagowały i pojazd ślizgał się po jezdni. Rozlanie substancji na jezdni potwierdził także R. N., który w dniu 25.07.2013 r. kierował pojazdem ciężarowym i po wjechaniu w zanieczyszczenia jezdni miał problem z ruszeniem. Zanieczyszczenie drogi w kierunku miejscowości K. potwierdzają zeznania J. Z., która w wyniku zanieczyszczeń utraciła panowanie nad kierowanym pojazdem i wpadła do przydrożnego rowu. J. Z. podkreśliła, że gdy wyszła na jezdnię była ona śliska i była na niej rozlana maź.

Sąd w pełni podzielił zeznania powyżej wskazanych świadków ponieważ są spójne i logiczne. Ponadto świadkowie są osobami obcymi zarówno dla siebie jak i obwinionego i nie mają powodów aby go bezpodstawnie obciążać.

Zanieczyszczenie jezdni śliską substancją potwierdzają także zeznania funkcjonariuszy Policji R. W., A. B. i G. K. obsługujących kolizje drogowe spowodowane zanieczyszczoną nawierzchnią. Policjanci podkreślili, że podczas wykonywania czynności w miejscach kolizji drogowych jezdni zanieczyszczona była żółto-brunatną, śliską substancją. Jezdnia była śliska. Substancja musiała zostać usunięta z jezdni przez straż pożarną. Policjanci podkreślili, że substancja miała nieprzyjemny zapach.

Sąd podzielił zeznania funkcjonariusza Straży Pożarnej Ł. J. (2), który dowodził akcją sprzątnięcia jezdni na ul. (...) w O. oraz w K., gdzie pokrzywdzona J. Z. w wyniku poślizgu wjechała do przydrożnego rowu. P. J. potwierdził zanieczyszczenie jezdni. Wskazał, że strażacy usuwali substancję przypominającą kleistą paszę. Podkreślił, że w wyniku zanieczyszczeń oba pasy jezdni ul. (...) w kierunku wyjazdu z O. nie nadawały się do jazdy.

Okoliczność zanieczyszczenia jezdni na drodze prowadzącej do miejscowości K. żółto-brunatną śliską substancją potwierdzają zdjęcia z miejsca zdarzenia, na których utrwalono zanieczyszczoną jezdnię na znacznej długości. W miejscu tym w poślizg wpadła J. Z.. Należy zaznaczyć, że zanieczyszczony był pas jezdni w kierunku miejscowości K. w kierunku w którym przemieszczał się obwiniony.

Nienależyte zabezpieczenie przewożonej substancji organicznej sprawiło, że pod wpływem opadów deszczu jakie w tym dniu występowały rozmiękła ona i zmieniła się w śliską, klejącą maź, która spowodowała śliskość nawierzchni jezdni. Sąd w toku postępowania przeprowadził eksperyment procesowy zalewając dostarczoną przez firmę (...) próbkę substancji, którą miał przewozić obwiniony wodą. Po odstawieniu jej na cztery godziny granulat rozmiękł, nie wytwarzał jednak nieprzyjemnego zapachu i nie był nadmiernie śliski. Należy jednak zauważyć, że warunki transportu był odmiennie od tych w czasie eksperymentu, bowiem obwiniony przewoził znaczną jego ilość – według dokumentów przewozowych było to ponad 24 tony. Ładunek ten na trasie od M. do O. z uwagi na nieprawidłowe zabezpieczenie narażony był na działanie wody. Ponadto pojazd przemieszczał się, powodując mieszanie przewożonej substancji, która pod wpływem tych warunków mogła zmienić się w śliską, kleistą maź. Ponadto skrzyżowanie ul. (...) z ul. (...), gdzie rozsypujący ładunek zauważyła E. K. usytuowane jest z górki, ma dość duże nachylenie. Podczas hamowania przed umieszczonymi tam sygnalizatorami ładunek przemieścił się ku przodowi pojazdu i nienależycie zabezpieczony wylał się z naczepy zanieczyszczając drogę. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, iż to ładunek jaki przewoził obwiniony w dniu 25.07.2013 r. zanieczyścił jezdnię, powodując utrudnienia i zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Podobny eksperyment w toku postępowania przeprowadził funkcjonariusz Policji P. P. prowadzący czynności wyjaśniające. W jego ocenie substancja dostarczona przez firmę (...) po zalaniu wodą stała się kleista i nieprzyjemnie pachniała. Jednak taką postać przyjęła dopiero po nasiąknięciu wodą. Sąd uznał powyższe zeznania za wiarygodne, ponieważ są jasne i spójne oraz korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

W ocenie Sądu na podzielenie zasługuje także opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej A. T., który po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską, potwierdził, iż pokrzywdzona J. Z. (1) w wyniku zdarzenia doznała powierzchownego urazu kręgosłupa szyjnego. Biegły wskazał, że z uwagi na niewielką dynamikę i prędkość jazdy obrażenia pokrzywdzonej były niewielkie.

Sąd w pełni podzielił treść powyższej opinii znieważ jest jasna i logiczna, biegły odpowiedział na pytanie postawione przez Sąd swoje stanowisko wyczerpująco uzasadniał. Treść opinii biegły podtrzymał podczas zeznań złożonych na rozprawie.

Sąd zasadniczo podzielił zeznania M. B. (2), który jest przełożonym obwinionego ponieważ są jasne i spójne. M. B. potwierdził trasę przejazdu obwinionego, który w dniu zdarzenia przewoził ładunek w postaci sypkiej soi. Świadek podkreślił, że nie sprawdzał jak taki ładunek zachowuje się pod wpływem wilgoci. Odnośnie ubytków zaznaczył, że kierowca po załadunku sprawdza stan ładunku i jego wagę.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że obwiniony W. P. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 91 kw i art. 86 §1 kw w zw. z art./ 61 ust. 5 i art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym przewożony ładunek powinien być umieszczony w szczelnej skrzyni ładunkowej, która musi być zabezpieczona przed wysypywaniem ładunku na drogę. Ponadto na kierujących pojazdami ustawodawca nałożył obowiązek utrzymania pojazdu w takim stanie aby korzystanie z nich nie zagrażało bezpieczeństwu osób, które się nim poruszają oraz innych uczestników ruchu drogowego, nie naruszało porządku ruchu na drodze i nie narażało kogokolwiek na szkodę.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zagrożenie to polega na takim zakłóceniu ruchu, które grozi zderzeniem pojazdów lub wymaga podjęcia manewrów obronnych przez innego uczestnika ruchu. Owe zagrożenie winno być skutkiem wcześniejszego niezachowania należytej ostrożności.

W przypadku spowodowania zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym uczestnik ruchu zobowiązany jest do podjęcia działań mających na celu likwidację zagrożenia, a gdy nie może tego uczynić winien uprzedzić o zagrożeniu innych uczestników ruchu. Ustawa nie nakłada wprawdzie obowiązku likwidacji zagrożenia, a jedynie zobowiązuje do podjęcia kroków w celu jego niezwłocznego usunięcia. Mają to być działania zdolne odwrócić niebezpieczeństwo, a pozostające w dyspozycji sprawcy. Sprawca winien w pierwszej kolejności podjąć działania ostrzegawcze o istniejącym niebezpieczeństwie.

Obwiniony mimo świadomości, że posiada nienależycie zabezpieczony ładunek, który wypadł także na kabinę jego pojazdu nie podjął żadnych działań mających na celu ograniczenie jego wylewania i zanieczyszczenia jezdni. W ocenie Sądu obwiniony świadomy był, iż ładunek jest nienależycie zabezpieczony i wydostaje się z naczepy, gdyż po zanieczyszczeniu kabiny i przedniej szyby włączył wycieraczki oczyszczając ją. Obwiniony nie podjął absolutnie żadnych działań mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia drogi, nie poinformował odpowiednich służb o konieczności uprzątnięcia jezdni z zanieczyszczeń, ale także nie ostrzegł innych kierujących o istniejącym zagrożeniu. Zachowanie obwinionego niewątpliwie spowodowało zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ kierujący nieświadomi zanieczyszczenia jezdni nie mogli dostosować techniki i taktyki jazdy do zmienionych warunków ruchu. Ponadto jezdni była na tyle śliska, że nawet poruszanie z niewielką prędkością, co podkreśliła J. M. nie gwarantowało bezpieczeństwa, gdyż hamulce nieodpowiednio reagowały.

W ocenie Sądu zachowanie obwinionego zasługuje na szczególne potępienie z uwagi na zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu jakie spowodował, doszło do trzech zdarzeń drogowych. Jedno z nich skutkowało obrażeniami ciała u pokrzywdzonej. Dzięki natychmiastowej reakcji E. K., która zawiadomiła Policję i wysłaniu na miejsce odpowiednich służb Straży Pożarnej i oczyszczania miasta nie doszło do większej ilości zdarzeń.

Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się naruszeniem jednej z podstawowych zasad ruchu drogowego. W życiu codziennym obserwuje się wręcz plagę podobnych zachowań ze strony kierujących pojazdami ciężarowymi, którzy w nienależyty sposób zabezpieczają przewożone ładunki. Niejednokrotnie takie nierozważne zachowania kierujących są przyczyną groźnych i tragicznych w skutkach wypadków drogowych.

Sąd uznał, że wymierzona obwinionemu kara grzywny w wysokości 2000 złotych jest współmierna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Kara w pełni realizuje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Z uwagi na fakt skazania Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych, opłatą w kwocie 200 złotych odstępując od obciążania obwinionego kosztami sporządzenia opinii przez biegłego.